

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 89.

Fjerde Sessions tredje Samling.

25de Møde.

Tredagen den 15de Juli.

(Fortf.)

Naben (fortsat): I den Afsted, som i October 1849 blev ham meddeelt, staaer der desuden, at der meddeles ham „Afsked, og det som Oberst“, men disse Ord vilde ikke indeholde nogen Sandhed, dersom han virkelig kun erholdt Pension, beregnet efter Oberstlieutenantssgage, thi da var ham ikke meddeelt Afsted som Oberst, men kun som Oberstlieutenant, og dette „som Oberst“ vilde blot være en Ordklang og ikke have nogen Følge, hvorfor hans Afsted altsaa i saa Henseende i sig vilde indeholde en Usandsfærdighed, idet den indeholdt et Løfte om Noget, som man siden efter ikke vilde give ham. At der ikke dengang, man afsedigede Oberst Funck, var nogen fra hans militaire Forhold hentet Grund dertil, er ganske vist, thi han har i Krigen opført sig saare hæderligt, hvorom jeg her har en Gjenpart af en Attest, der i sin Tid blev givet af General Hedemann, der paa det Høitideligste forsikrer, „at Funck i den Tid, han har staaet under Hedemanns specielle Commando, navnlig som Forpostcommandeur, tidligt og sildigt har overtaget og bestyret denne besværligste af alle Tjenester i Felten med en Omsigt og med en Nidsfærhed, som subkomment rejsfærdiggjorde det paa ham faldne Valg, hvorfor han anbefaler ham osv.“ Da nu saaledes Billigheds- og Rejsfærdighedsgrunde tale for Oberst Funck, og da Folkethinget 2 Gange har givet sit Udvalg Medhold — og jeg troer, jeg tør haabe, at det ogsaa denne Gang vil gjøre det, hvorved det altsaa bliver 3 Gange — og fundet, at Oberst Funcks Andragende bør tages tilfølge, saa haaber jeg, at den høitærede Minister og

saa vil tage Hensyn dertil og staffe ham dette Pensionstillæg. Jeg anbefaler saaledes denne Indstillingspost til det høitærede Things gunstige Bedømmelse.

B. Scholer: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til Indstillingen under Nr. 16. Jeg har ikke Noget imod, at Thinget beslutter at henvise Andragendet om Landbrugsskoler til et Ministerium; thi det er vistnok værd at tage under nærmere Overveielse, naaget dette Andragende maaskee foregriber et andet. Den Mand, som har indgivet dette Andragende, var nemlig Medlem af et Udvalg, som i sidste Efteraar blev nedsat ved Landmandsforsamlingen, og som, efter hvad jeg har erfaret, har afgivet sin Indstilling til Bestyrelsen, medens dette enkelte Medlem har foregrevet de Dvrige og indgivet dette Andragende til Rigsdagen. Dog mener jeg, som sagt, at Andragendet fortjener at henvises, for at kunne tages under nærmere Overveielse; men derimod kan jeg ikke være enig med Udvalget i, at det skulde henvises til Cultusministeriet. Da der her er Tale om Landbrugsskoler, hvis Diemed det er at fremme Landbruget, og hvis Diemed ikke er en aandelig Uddannelse, en Uddannelse af de sjælelige Gøner, saa forekommer det mig ikke rigtigt at henvise det til Cultusministeriet; ja, hvis Cultusministeren var, hvad han i Almuesproget kaldes, Cultusminister, saa kunde han jo ligesaa godt tage Andragender under Overveielse, der angik Agriculturen, som Andragender, der angik Menneskets sjælelige Cultur, men efter vor hele Tilstand forekommer det mig rigtigt, at Andragendet henvises til Indenrigsministeren, under hvem saadanne Anstalter hos os have sorteret, og navnlig, fordi Landhuusholdningssekselskabet henhører under Indenrigsministeriet. Det eneste Exempel, vi, saavidt jeg veed, have havt paa at henlægge saa